

Αριθμός απόφασης: 290/2016

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 8ο Τριμελές

Αποτελούμενο από τους: Γεωργία Ζάκη, Πρόεδρο Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων, Χρυσάνθη Χριστοδούλου και Αντώνιο Τσαμαρδίνο (Εισηγητή), Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων και γραμματέα τη Βασιλική Καρακολτσίδου, δικαστική υπάλληλο,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Μαΐου 2015, για να δικάσει την από 30 Απριλίου 2014 (αριθ. καταχ. ΑΒΕΜ 491/30-4-2014) προσφυγή,

της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΞΑΝΘΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΕ», και διακριτικό τίτλο «Ι.Κ.Τ.Ε.Ο. ΞΑΝΘΗΣ Ε.Π.Ε.», η οποία εδρεύει στην Ξάνθη, 3ο χλμ. Ε.Ο. Ξάνθης – Λάγους, όπως εκπροσωπείται νομίμως και παραστάθηκε δια της φερόμενης ως πληρεξουσίας δικηγόρου Μαρίας Γρατσία,

κατά των: 1.Υπουργού Οικονομικών, 2.Διευθύντριας Διεύθυνσης Πολιτικής Εισπράξεων Δημοσίων Εσόδων Υπουργείου Οικονομικών, 3.Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και 4.Προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. Ξάνθης και παραστάθηκε δια του Δικαστικού Πληρεξουσίου του ΝΣΚ Χρήστου Παυλάκου με δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 2915/2001.

Το Δικαστήριο, άκουσε το διάδικο που παραστάθηκε, ο οποίος ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά,

μελέτησε τη δικογραφία

σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο.

Επειδή, με το κρινόμενο δικόγραφο που φέρει τον τίτλο «προσφυγή» και για την άσκηση του οποίου καταβλήθηκε παράβολο 3.000 ευρώ (βλ. τα 6214026/30-4-2014 και 8165114/4-3-2015 σειράς Η' διπλότυπα είσπραξης της Δ.Ο.Υ Ξάνθης), το οποίο αποτελεί μέρος του αναλογούντος παραβόλου των 4.252,47 ευρώ που ορίστηκε με το από 30/4/2014 σημείωμα πληρωμής παραβόλου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, κατ' επίκληση του άρθρου 277 παρ. 3 εδάφιο β' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 45 του ν. 3900/2010 (ΦΕΚ 213 Α'), ζητείται να ακυρωθεί: 1) η τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη: α) από τη Διευθύντρια της Διεύθυνσης Πολιτικής Εισπράξεων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και β) από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ Ξάνθης των 1198626/31-12-2013 και 8665/30-4-2014 αντίστοιχα αιτήσεων της προσφεύγουσας εταιρείας για την έντοκη επιστροφή προς αυτή συνολικού ποσού 212.623,31 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο καταβληθέν στην ως άνω Δ.Ο.Υ από αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 39 παρ. 1 του ν. 2963/2001, ποσοστό 10% επί των εσόδων της από τον περιοδικό τεχνικό έλεγχο οχημάτων κατά το χρονικό διάστημα από 1-7-2008 έως 30-9-2013 και 2) η Φ.ΠΡΟΣΦ/6045/634/14-4-2014 ρητή απόρριψη της ως άνω 1198626/31-12-2013 αίτησής της, που εκδόθηκε από τη Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων της Γενικής Γραμματείας Μεταφορών της Γενικής Διεύθυνσης Οδικής Ασφάλειας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, στην οποία διαβιβάστηκε λόγω αρμοδιότητας από την προαναφερόμενη Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών. Επίσης, ζητείται να υποχρεωθεί το καθού Ελληνικό Δημόσιο να της επιστρέψει το ως άνω ποσό, νομιμοτόκως, από την επομένη της καταβολής, άλλως από την άσκηση της προσφυγής της.

2. Επειδή, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1999, ΦΕΚ 97 Α'), ορίζει στο άρθρο 122 ότι: «1. Κοινό ένδικο βοήθημα μπορεί να ασκηθεί από τον ίδιο διάδικο για συναφείς πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενεργείες, εφόσον το δικαστήριο είναι ως προς όλες κατά τόπο αρμόδιο. 2, Συναφείς είναι οι πράξεις και οι παραλείψεις: α) όταν στηρίζονται στην ίδια νομική και στην ίδια κατά τα ουσιώδη στοιχεία πραγματική βάση ή β)...3...4...5. Αν δεν συντρέχουν, ως προς όλες τις πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες, οι προϋποθέσεις των παρ. 1-3 κατά περίπτωση, εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ.2 του άρθρου 121. 6. Για το χωρισμό του κοινού δικογράφου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παρ.4 του άρθρου 115. Ο χωρισμός επιτρέπεται και στην περίπτωση που υπάρχει κατά τόπο αναρμοδιότητα του δικαστηρίου ως προς ορισμένες από τις συμπροσβαλλόμενες πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες». Εξάλλου, ο ίδιος Κώδικας στο άρθρο 7 παρ.1 ορίζει ότι: « Αρμόδιο στον πρώτο, και τελευταίο, βαθμό είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η αρχή από πράξη, παράλειψη ή υλική ενέργεια

οργάνου της οποίας δημιουργήθηκε η διαφορά. Η αρμοδιότητα αυτή διατηρείται και στις περιπτώσεις που, κατά των πράξεων ή παραλείψεων τούτων, ασκείται οποιαδήποτε διοικητική προσφυγή» και στο άρθρο 12 παρ.1 και παρ.2 ότι: «1. Το δικαστήριο εξετάζει και αυτεπαγγέλτως τη δικαιοδοσία και την αρμοδιότητά του. 2. Αν το δικαστήριο διαπιστώσει ότι η υπόθεση υπάγεται στα πολιτικά -ποινικά δικαστήρια, απορρίπτει το σχετικό ένδικο βοήθημα ή μέσο, ενώ, αν διαπιστώσει ότι αυτή υπάγεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας, στο Ελεγκτικό Συνέδριο ή σε άλλο τακτικό διοικητικό δικαστήριο, παραπέμπει το ένδικο βοήθημα ή μέσο στο αρμόδιο δικαστήριο. Στην περίπτωση της παραπομπής, η απόφαση είναι υποχρεωτική για το ισόβαθμο ή κατώτερο δικαστήριο».

3. Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου μόνου του π.δ/τος 404/1978 «περί καθορισμού της έδρας και της περιφέρειας των Διοικητικών Δικαστηρίων του Κράτους» (ΦΕΚ 83 Α'), όπως το άρθρο τούτο τροποποιήθηκε από τις διατάξεις του άρθρου μόνου του π.δ/τος 212/ 1985 (ΦΕΚ 77 Α'), ορίζεται ότι: «Η έδρα και η περιφέρεια καθενός διοικητικού δικαστηρίου ορίζονται ως εξής: Α' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΑ 1...19 Διοικητικό Πρωτοδικείο Κομοτηνής. Έδρα η Κομοτηνή και περιφέρεια η των νομών Ροδόπης και Ξάνθης. Μεταβατική έδρα η Ξάνθη, εις την οποία θα εκδικάζονται αι υποθέσεις του νομού Ξάνθης.25.....Β' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΕΦΕΤΕΙΑ 1....5. Διοικητικό Εφετείο Κομοτηνής: Έδρα η Κομοτηνή και περιφέρεια των διοικητικών πρωτοδικείων Κομοτηνής, Καβάλας και Αλεξανδρουπόλεως.....”.

4. Επειδή, η Δ.Ο.Υ. Ξάνθης, ο Προϊστάμενος της οποίας αποτελεί το διοικητικό όργανο που απέρριψε σιωπηρά την προαναφερθείσα στην 1η σκέψη αίτηση της προσφεύγουσας (8665/30-4-2014) έχει την έδρα της στην πόλη της Ξάνθης του ομώνυμου Δήμου. Ο ως άνω Δήμος ανήκει στο νομό Ξάνθης, ο οποίος υπάγεται στην περιφέρεια της τοπικής αρμοδιότητας του Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής. Ενόψει αυτών, το Δικαστήριο τούτο είναι κατά τόπο αναρμόδιο να εκδικάσει την προσφυγή κατά το μέρος που με αυτήν προσβάλλεται η ως άνω πράξη. Επομένως, λαμβανομένου υπόψη επίσης ότι ο Κ.Δ.Δ σε περίπτωση συναφών πράξεων, όπως είναι οι ένδικες (στηρίζονται στην ίδια νομική και πραγματική βάση) ούτε αποκλείει την εν μέρει παραπομπή του κοινού δικογράφου, ούτε επιβάλλει το χωρισμό του, η προσφυγή κατά το ως άνω μέρος πρέπει να παραπεμφθεί στο κατά τόπο αρμόδιο Διοικητικό Εφετείο Κομοτηνής. Προς τούτο επικυρωμένο αντίγραφο της προσφυγής μαζί με αντίγραφα όλων των στοιχείων του φακέλου, τα οποία θα αναπαραχθούν με επιμέλεια της προσφεύγουσας, πρέπει να διαβιβαστούν, από τη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στο αρμόδιο ως άνω Δικαστήριο.

5. Επειδή, το Δικαστήριο κατά τα λοιπά είναι κατά τόπο αρμόδιο να εκδικάσει την κρινόμενη προσφυγή, πρέπει δε περαιτέρω να ερευνηθεί η καθ' ύλην αρμοδιότητά του.

6. Επειδή, στο άρθρο 1 της Οδηγίας 96/96/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ης Δεκεμβρίου 1996 «Για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων του» ορίζονται τα εξής : «1. Σε κάθε κράτος μέλος τα μηχανοκίνητα οχήματα που είναι εγγεγραμμένα σ' αυτό, καθώς και τα ρυμουλκούμενα και τα ημιρυμουλκούμενά τους, υπόκεινται σε περιοδικό τεχνικό έλεγχο σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, και ιδίως τα παραρτήματα I και II. 2 Οι κατηγορίες των οχημάτων που θα ελέγχονται, η συχνότητα του τεχνικού ελέγχου και τα σημεία που πρέπει να ελέγχονται περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II». Περαιτέρω, στο άρθρο 2 της ίδιας οδηγίας ορίζονται τα εξής: «Ο τεχνικός έλεγχος, που προβλέπει η παρούσα οδηγία, πρέπει να διενεργείται από το κράτος ή από δημόσιο οργανισμό, στον οποίο ανατίθεται το καθήκον αυτό, από τα όργανα ή τους φορείς ιδιωτικής τυχόν φύσεως, τους οποίους εξουσιοδοτεί, υποδεικνύει και εποπτεύει άμεσα το κράτος. Όταν οι φορείς, που είναι επιφορτισμένοι με τον τεχνικό έλεγχο, ασκούν συγχρόνως και δραστηριότητες επισκευής οχημάτων, τα κράτη μεριμνούν ιδιαίτερα ώστε να προστατεύεται η αντικειμενικότητα και η υψηλή ποιότητα του ελέγχου». Εξάλλου, το πρώτο εδάφιο του άρθρου 2 της ως άνω Οδηγίας αναδιατυπώθηκε με το άρθρο 2 της Οδηγίας 40/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Μαΐου 2009 ως εξής: «Ο τεχνικός έλεγχος, που προβλέπει η παρούσα οδηγία, πρέπει να διενεργείται από το κράτος ή από δημόσιο οργανισμό, στον οποίο ανατίθεται το καθήκον αυτό από το κράτος, ή από τα όργανα ή τους φορείς τους οποίους εξουσιοδοτεί, υποδεικνύει και εποπτεύει άμεσα το κράτος, περιλαμβανομένων και των δεόντως εξουσιοδοτημένων ιδιωτικών οργάνων». Όπως δε προκύπτει από το προοίμιο και των δύο ως άνω οδηγιών, σκοπός τους είναι η, μέσω της εναρμόνισης της νομοθεσίας για τους τεχνικούς ελέγχους, οδική ασφάλεια και η προστασία του περιβάλλοντος (βλ. επισημάνσεις με αριθμούς 2, 3, 4, 20, 21 στην Οδηγία 96/96 και 3, 4, 13, 14 στην Οδηγία 40/2009).

7. Επειδή, για την εναρμόνιση της Ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της 96/1996 Οδηγίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ.Φ2/645 80/2289/99 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Μεταφορών και Επικοινωνιών (ΦΕΚ 1523Β/27.7.1999), στο άρθρο 3 της οποίας ορίζονται τα εξής : «Ο τεχνικός έλεγχος, που προβλέπει η παρούσα απόφαση, διενεργείται από τις Υπηρεσίες ΚΤΕΟ των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων της χώρας ή από δημόσιο οργανισμό στον οποίο ανατίθεται

το καθήκον αυτό, ή από τα όργανα ή φορείς ιδιωτικής φύσεως, τους οποίους εξουσιοδοτεί, υποδεικνύει και εποπτεύει άμεσα το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών. Όταν οι φορείς αυτοί, που είναι επιφορτισμένοι με τον τεχνικό έλεγχο, ασκούν συγχρόνως και δραστηριότητες επισκευής οχημάτων, το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών μεριμνά ιδιαίτερα ώστε να προστατεύεται η αντικειμενικότητα και η υψηλή ποιότητα του ελέγχου».

8. Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, οι οδηγίες επιβάλλουν τον τεχνικό έλεγχο των οχημάτων, ορίζοντας, περαιτέρω, ότι ο έλεγχος αυτός πρέπει να διενεργείται από το κράτος ή από δημόσιο οργανισμό, στον οποίο ανατίθεται το καθήκον αυτό, ή από όργανα ή φορείς ιδιωτικής τυχόν φύσεως, τους οποίους εξουσιοδοτεί, υποδεικνύει και εποπτεύει άμεσα το κράτος. Περαιτέρω, από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο ορισμός φορέων ιδιωτικής φύσεως, ή ιδιωτικών οργάνων, οι οποίοι θα δύνανται να διενεργούν τεχνικό έλεγχο οχημάτων επαφίεται στα κράτη μέλη. Εκείνο, όμως, που υποχρεούνται τα κράτη μέλη, εφόσον εξουσιοδοτούν ιδιωτικούς φορείς για τον τεχνικό έλεγχο, είναι να μεριμνούν ιδιαίτερα, ώστε να προστατεύεται η αντικειμενικότητα και η υψηλή ποιότητα του ελέγχου (Γνωμ. ΝΣΚ 453/2006).

9. Επειδή, ακολούθως, με το ν. 2963/2001 (ΦΕΚ 268 Α') «Οργάνωση και λειτουργία των δημόσιων επιβατικών μεταφορών με λεωφορεία, τεχνικός έλεγχος οχημάτων και ασφάλεια χερσαίων μεταφορών και άλλες διατάξεις» και στο Β Κεφάλαιο αυτού με τίτλο «Τεχνικός Έλεγχος Οχημάτων και Ασφάλεια Χερσαίων Μεταφορών» που περιλαμβάνει τα άρθρα 33-41, προβλέφθηκε η ίδρυση ιδιωτικών Κ.Τ.Ε.Ο (άρθρο 34), με αποκλειστικό έργο τον τεχνικό έλεγχο των οχημάτων που ορίζονται στο άρθρο 33 (άρθρο 35), ορίστηκαν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης τούτων (άρθρο 36), οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας τους (άρθρο 37), τα αρμόδια όργανα για τη χορήγηση των αδειών και οι προϋποθέσεις ανάκλησης τούτων, καθώς και η εποπτεύουσα τα Ι.Κ.Τ.Ε.Ο δημόσια αρχή, που είναι η Δ.Α.Χ.Μ και το Σώμα Ελεγκτών Επιθεωρητών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών του ν. 2671/ 1998 (άρθρο 38), συστάθηκε στη Γενική Διεύθυνση Μεταφορών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών Διεύθυνση Ασφάλειας Χερσαίων Μεταφορών (Δ.Α.Χ.Μ.), για τη στελέχωση της οποίας συστάθηκαν είκοσι πέντε (25) θέσεις μόνιμων υπαλλήλων, η οποία είναι αρμόδια για την ίδρυση και λειτουργία των ιδιωτικών Κ.Τ.Ε.Ο., με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του νόμου αυτού, την Εποπτεία ιδιωτικών Κ.Τ.Ε.Ο, τον έλεγχο τήρησης κανόνων ποιότητας των δημόσιων Κ.Τ.Ε.Ο. και του συστήματος Κάρτας Ελέγχου Καυσαερίων, καθώς και για θέματα ασφάλειας και ελέγχου των οδικών μεταφορών και των μέσων σταθερής τροχιάς και

δημιουργήθηκε στην εν λόγω Διεύθυνση, μεταξύ άλλων Τμήμα Εποπτείας Κ.Τ.Ε.Ο., με αντικείμενο την εισήγηση χορήγησης αδειών ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών Κ.Τ.Ε.Ο, μέχρι τη σύσταση και λειτουργία στις Περιφέρειες αρμόδιας υπηρεσίας, την Εποπτεία και τον έλεγχο των ιδιωτικών Κ.Τ.Ε.Ο., καθώς και τον έλεγχο τήρησης ποιότητας των δημόσιων Κ.Τ.Ε.Ο. και την οργάνωση, γενική Εποπτεία και έλεγχο του συστήματος της Κάρτας Ελέγχου Καυσαερίων (Κ.Ε.Κ.) του άρθρου 3 του ν.2052/1992 (άρθρο 40), ενώ, τέλος, προβλέφθηκε και η επιβολή κυρώσεων για την παράβαση των ως άνω διατάξεων (άρθρο 41). Εξάλλου, με το άρθρο 39 του νόμου αυτού που φέρει τον τίτλο «αντίτιμο για τη διενέργεια του τεχνικού ελέγχου», ορίστηκε στην παράγραφο 1 ότι: «Τα ιδιωτικά Κ.Τ.Ε.Ο. υποχρεούνται να υποβάλλουν στη Διεύθυνση Ασφάλειας Χερσαίων Μεταφορών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών το τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών τους, που κάθε φορά ισχύει. Ποσοστό 10% από οποιοδήποτε καταβαλλόμενο, από τους ιδιοκτήτες των οχημάτων, ποσό για τον τεχνικό έλεγχο τους αποδίδεται στο Ελληνικό Δημόσιο για την κάλυψη εξόδων εποπτείας και ελέγχου Κ.Τ.Ε.Ο. Με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζεται η διαδικασία και ο τρόπος απόδοσης του ως άνω ποσοστού από τα ιδιωτικά Κ.Τ.Ε.Ο., καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα». Σε εκτέλεση της ως άνω διατάξεως εκδόθηκε η Φ2/57216/7383/4-10-2002 (ΦΕΚ 1323 Β710-10-2002) απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών, με την οποία ορίστηκε ότι: «1...2. Τα ιδιωτικά ΚΤΕΟ υποχρεούνται να υποβάλλουν στη Δ.Α.Χ.Μ. του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. κάθε αλλαγή του τιμολογίου παροχής υπηρεσιών που εφαρμόζουν, τουλάχιστον τρεις μήνες πριν την ημερομηνία έναρξης ισχύος της αλλαγής. 3. Το προβλεπόμενο από το άρθρο 39 του Ν, 2963/2001 ποσοστό 10% υπέρ του Δημοσίου, αποδίδεται από τα ΙΚΤΕΟ στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ανά ημερολογιακό τρίμηνο. Η απόδοση πραγματοποιείται εντός του επομένου μηνός που ακολουθεί τη λήξη του τριμήνου. Αντίγραφο του παραστατικού πληρωμής υποβάλλεται από τα ΙΚΤΕΟ στη Δ.Α.Χ.Μ. σδ αποκλειστική προθεσμία 15 ημερών από την έκδοσή του. 4. Η απόδοση των ποσών των προηγούμενων παραγράφων προς τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. γίνεται με αναλυτική κατάσταση στην οποία αναγράφονται για το συγκεκριμένο τρίμηνο, τα ελεγχθέντα αυτοκίνητα ανά κατηγορία ελέγχου και ανάλυση του αποδιδόμενου ποσού. 5. Η Δ.Α.Χ.Μ. του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών σε περίπτωση διαπίστωσης διαφορών στα καταβαλλόμενα ποσά σύμφωνα με την παρ. 3 ειδοποιεί τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών που προβαίνουν στις απαραίτητες ενέργειες για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου...». Ακολούθως, με το άρθρο 16 παρ. 5 του ν. 3534/2007 (ΦΕΚ 40 Α 723-2-2007), το ως άνω άρθρο 39, χωρίς να μεταβάλλεται ο προαναφερόμενος τίτλος, αντικαταστάθηκε ως εξής: «1.Τα ιδιωτικά Κ.Τ.Ε.Ο. υποχρεούνται να υποβάλλουν στη "Διεύθυνση

Ασφάλειας Χερσαίων Μεταφορών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών το τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών τους, που κάθε φορά ισχύει. Ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) από το καταβαλλόμενο, από τους ιδιοκτήτες των οχημάτων, καθαρό ποσό (μη συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α.) για τον περιοδικό τεχνικό έλεγχο, αποδίδεται στο Ελληνικό Δημόσιο για την παραχώρηση σε αυτά του δικαιώματος διενέργειας του ελέγχου αυτού. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζεται η διαδικασία και ο τρόπος απόδοσης του ως άνω ποσοστού από τα ιδιωτικά Κ.Τ.Ε.Ο., η δυνατότητα σύνταξης τιμοκαταλόγου με διαφοροποίηση ανά ημέρα και ώρα προσέλευσης ή ανά κατηγορία ελεγχόμενων χρηστών ή κατά κατηγορία οχήματος, ο τρόπος υποβολής του τιμοκαταλόγου, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Μέχρι την έκδοση της ανωτέρω απόφασης ισχύουν οι διατάξεις της υπ.αριθμ. Φ2 / 57216 / 7383 / 4.10.2002 (ΦΕΚ Β' 1323) κοινής απόφασης των ανωτέρω Υπουργών. 2...». Σε εκτέλεση της αντικατασταθείσας, ως άνω, διατάξεως εκδόθηκε η Φ50/34524/ 4444/9-6-2008 Κ.Υ.Α. των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών (ΦΕΚ 1280 Β' /2-7-2008), με την οποία ορίσθηκε ότι: «1.Ο τιμοκατάλογος παροχής υπηρεσιών τεχνικού ελέγχου οχημάτων των ιδιωτικών ΚΤΕΟ, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 39 του ν. 2963/2001, όπως ισχύει: α. Καθορίζεται από το κάθε ιδιωτικό ΚΤΕΟ (ΙΚΤΕΟ). β. Παρέχεται η δυνατότητα σύνταξής του με διαφοροποίηση ανά ημέρα και ώρα προσέλευσης ή κατά κατηγορία οχήματος ή ανά κατηγορία ελεγχόμενων χρηστών. γ. Είναι αναλυτικός και περιλαμβάνει όλες τις τιμές που θα εφαρμόσει το ΙΚΤΕΟ... 2. Τα ιδιωτικά ΚΤΕΟ υποχρεούνται να υποβάλλουν στη Διεύθυνση Ασφάλειας Χερσαίων Μεταφορών (ΔΑΧΜ) του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.: α. Τον αρχικό τιμοκατάλογο παροχής υπηρεσιών που θα εφαρμόζεται, πριν τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας του ΙΚΤΕΟ. β. Κάθε αλλαγή του τιμοκαταλόγου παροχής υπηρεσιών που εφαρμόζουν. Η έναρξη ισχύος της αλλαγής του τιμοκαταλόγου ισχύει από την πρώτη ημέρα του επόμενου μήνα από αυτόν που έγινε η ενημέρωση της ΔΑΧΜ και της αρμόδιας Δ.Ο.Υ... 3. Το προβλεπόμενο από το άρθρο 39 του ν. 2963/2001, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) από το καταβαλλόμενο, από τους ιδιοκτήτες των οχημάτων, καθαρό ποσό (μη συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α.) για τον περιοδικό τεχνικό έλεγχο, υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου αποδίδεται από τα ΙΚΤΕΟ στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. ανά ημερολογιακό τρίμηνο στον Κωδικό Αριθμό Εσόδου (Κ.Α.Ε.) 3829 "Λοιπά ειδικά έσοδα". Η απόδοση πραγματοποιείται εντός του επομένου μηνός που ακολουθεί τη λήξη του τριμήνου...4. Η απόδοση των ποσών των προηγούμενων παραγράφων προς τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ γίνεται με αναλυτική κατάσταση στην οποία αναγράφονται για το συγκεκριμένο τρίμηνο, τα ελεγχθέντα αυτοκίνητα ανά κατηγορία ελέγχου και ανάλυση του αποδιδόμενου ποσού...». Τέλος,

με το άρθρο 2 παρ.4 του ν.3897/2010 (ΦΕΚ 208 Α'), οι αρμοδιότητες της εποπτείας των Κ.Τ.Ε.Ο. ανατέθηκαν στη Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων κάτω από την υπό σύσταση, με τον ίδιο νόμο, Γενική Διεύθυνση Οδικής Ασφάλειας που δημιουργήθηκε στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.

10. Επειδή, η οριζόμενη στο άρθρο 39 του ν.2963/2001 υποχρέωση των ιδιωτικών Κ.Τ.Ε.Ο. να αποδίδουν στο Ελληνικό Δημόσιο ποσοστό 10% από το καταβαλλόμενο σε αυτά ποσού από τους ιδιοκτήτες οχημάτων για τον περιοδικό τεχνικό έλεγχο των οχημάτων τους, κατά την αρχική διατύπωση της διάταξης, θεσπίστηκε, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του νόμου ως προς το άρθρο αυτό, για την κάλυψη των εξόδων εποπτείας των ιδιωτικών Κ.Τ.Ε.Ο. από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, ενώ, μετά την τροποποίησή της από το άρθρο 16 παρ.5 του ν.3534/2007, κατά την αιτιολογική έκθεση του εν λόγω νόμου, στην οποία γίνεται αναφορά ότι ο περιοδικός τεχνικός έλεγχος αποτελεί υποχρέωση των πολιτών βάσει της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας, θεσπίστηκε ως αντίτιμο για την εκχώρηση στα ανωτέρω Κέντρα του δικαιώματος διενέργειας του περιοδικού τεχνικού ελέγχου, που μέχρι τη ψήφιση του ν.2963/2001 αποτελούσε υπηρεσία που παρείχετο αποκλειστικά από τα Δημόσια Κ.Τ.Ε.Ο.

11. Επειδή, από τις διατάξεις που εκτέθηκαν στις προηγούμενες σκέψεις, συνάγεται ότι η ένδικη επιβάρυνση (και μετά την αντικατάσταση του άρθρου 39 παρ.1 του ν.2963/2001 από την παράγραφο 5 του άρθρου 16 του ν.3534/2007, αφού δεν δικαιολογείται αντίτιμο για την παραχώρηση ή εκχώρηση του δικαιώματος τεχνικού ελέγχου όταν κατά το νόμο όποια επιχείρηση πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος μπορεί να διενεργεί τεχνικό έλεγχο), αποσκοπεί στην εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων προκειμένου το Ελληνικό Δημόσιο να είναι σε θέση να διενεργεί, μέσω των οργάνων του, την απαιτούμενη εποπτεία και το δέοντα έλεγχο στα ιδιωτικά ΚΤΕΟ προς διασφάλιση της υψηλής ποιότητας των τεχνικών ελέγχων, ώστε να εκπληρώνεται έτσι και στην περίπτωση αυτή ο σκοπός της θέσπισης της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας για τους τεχνικούς ελέγχους, που είναι η οδική ασφάλεια και η προστασία του περιβάλλοντος. Ενόψει λοιπόν του ως άνω γενικότερου κοινωνικού συμφέροντος που προορίζεται να καλύψει η επιβολή της ένδικης επιβάρυνσης και του γεγονότος ότι αυτή δεν αντικρύζει οποιαδήποτε ειδική αντιπαροχή του Δημοσίου ούτε προς τα ιδιωτικά Κ.Τ.Ε.Ο (αν θεωρηθούν αυτά ως βαρυνόμενα), ούτε προς τους ιδιοκτήτες των οχημάτων (αν θεωρηθούν αυτοί ως βαρυνόμενοι), η εν λόγω επιβάρυνση συνιστά φόρο.

12. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω γενόμενων δεκτών, το κρινόμενο δικόγραφο αποτελεί προσφυγή που αφορά σε φορολογική διαφορά. Συνεπώς, νομίμως φέρεται προς εκδίκαση σε πρώτο και τελευταίο βαθμό ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 περ. β του άρθρου 13 του ν. 3900/2010, καθόσον το αντικείμενο της διαφοράς υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ.

13. Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των υπουργικών αποφάσεων που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 39 παρ.1 του ν.2963/2001, το προβλεπόμενο ποσοστό 10% υπέρ του Δημοσίου αποδίδεται από τα Ι.Κ.Τ.Ε.Ο στην αρμόδια Δ.Ο.Υ (δηλαδή, αυτήν του τύπου εγκατάστασης), η οποία επομένως είναι αρμόδια, ως φορολογική αρχή, να αποφανθεί και για τη νομιμότητα της καταβολής ή το τυχόν αχρεώσητο της καταβολής σε περίπτωση αιτήματος επιστροφής. Τούτο συνάγεται και από την Υ.Α Φ2/57216/7383/2002, στην οποία ρητά προβλέπονταν ότι σε περίπτωση διαπίστωσης εκ μέρους της Δ.Α.Χ.Μ διαφορών στα σχετικά καταβαλλόμενα ποσά, η αρμόδια Δ.Ο.Υ. προέβαινε στις απαραίτητες ενέργειες για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, δηλαδή σε καταλογισμό. Ενόψει αυτών, η προσφεύγουσα εταιρεία, που έχει έδρα στην Ξάνθη, και κατά τον κρίσιμο χρόνο λειτουργούσε, κατά τα αναφερόμενα στην προσφυγή, ένα ιδιωτικό κέντρο τεχνικού ελέγχου οχημάτων (Κ.Τ.Ε.Ο), σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2963/2001 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών υπουργικών αποφάσεων, στην περιοχή του 3ου χλμ. της Εθνικής οδού Ξάνθης – Κομοτηνής, αναρμοδίως υπέβαλε την 1198626/31-12-2013 αίτησή της, για επιστροφή των καταβληθέντων στη Δ.Ο.Υ Ξάνθης και ήδη αιτούμενων ποσών, στη Διεύθυνση Πολιτικής Εισπράξεων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών. Επομένως, η σιωπηρή απόρριψη της αίτησης αυτής από τη Διευθύντρια της ως άνω Διεύθυνσης, αποτελεί μη εκτελεστή πράξη και συνεπώς απαραδέκτως προσβάλλεται με την κρινόμενη προσφυγή. Για το ίδιο λόγο, προεχόντως, αποτελεί μη εκτελεστή πράξη και επομένως, απαραδέκτως προσβάλλεται με την κρινόμενη προσφυγή και το έγγραφο Φ.ΠΡΟΣΦ/6045/634/14-4-2014 που εκδόθηκε από τη Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων της Γενικής Γραμματείας Μεταφορών της Γενικής Διεύθυνσης Οδικής Ασφάλειας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και απευθύνεται στην προαναφερόμενη Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών, ως απάντηση σε ερώτημα της τελευταίας περί της βασιμότητας αιτήσεων επιστροφής ποσών που έχουν καταβληθεί δυνάμει του άρθρου 39 παρ.1 του ν.2963/2001 (μεταξύ των οποίων και της ένδικης),

την οποία θεωρεί η προσφεύγουσα ως ρητή απόρριψη της ως άνω 1198626/31-12-2013 αίτησής της.

14. Επειδή, μετά από αυτά, η κρινόμενη προσφυγή, κατά το μέρος που με αυτήν ζητείται η ακύρωση της τεκμαιρόμενη σιωπηρής απόρριψης από τη Διευθύντρια της Διεύθυνσης Πολιτικής Εισπράξεων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών της 1198626/31-12-2013 αίτησης της προσφεύγουσας εταιρείας, καθώς και του Φ.ΠΡΟΣΦ/6045/634/14-4-2014 εγγράφου της Διεύθυνσης Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων της Γενικής Γραμματείας Μεταφορών της Γενικής Διεύθυνσης Οδικής Ασφάλειας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, πρέπει να απορριφθεί. Τέλος, ενόψει των ένδικων περιστάσεων, πρέπει να απαλλαγεί η προσφεύγουσα από τα δικαστικά έξοδα του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρο 275 παρ.1 του Κ.Δ.Δ), τα δε αποδεικτικά καταβολής παραβόλου πρέπει να συμπεριληφθούν στο φάκελο που, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην 4η σκέψη, θα αποσταλεί στο Διοικητικό Εφετείο Κομοτηνής ώστε να είναι παραδεκτή, από την άποψη καταβολής παραβόλου, η προσφυγή κατά το μέρος που παραπέμπεται στο εν λόγω Δικαστήριο, ενέργεια η οποία και βρίσκει έρεισμα στο άρθρο 277 παρ.10 του Κ.Δ.Δ, που επιτρέπει στο δικαστήριο την απόδοση του παραβόλου και όταν απορρίπτεται το ένδικο βοήθημα.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Κηρύσσει εαυτό κατά τόπο αναρμόδιο να εκδικάσει την προσφυγή, κατά το μέρος που με αυτήν προσβάλλεται η τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ Ξάνθης της 8665/30-4-2014 αίτησης της προσφεύγουσας εταιρείας.

Παραπέμπει την προσφυγή κατά το ως άνω μέρος προς εκδίκαση στο Διοικητικό Εφετείο Κομοτηνής.

Υποχρεώνει τη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού (Τμήμα 8ο Τριμελές) να διαβιβάσει στο αρμόδιο ως άνω Δικαστήριο επικυρωμένο αντίγραφο της προσφυγής, τα αποδεικτικά καταβολής παραβόλου, καθώς και αντίγραφα όλων των στοιχείων του φακέλου, τα οποία θα αναπαραχθούν με επιμέλεια της προσφεύγουσας.

Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

Απαλλάσσει την προσφεύγουσα από τα δικαστικά έξοδα του Ελληνικού Δημοσίου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 8 Ιανουαρίου 2016 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 28 Ιανουαρίου 2016.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΑΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΑΜΑΡΔΙΝΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΡΑΚΟΛΤΣΙΔΟΥ

Ε.Δ.